

- Ex. 13:17-22** WOLK EN VUUR LEIDEN EXODUS. En het is geschied, toen Faraö het volk had laten trekken, zo leidde hen God niet op den weg van het land der Filistijnen, hoewel die nader was; want God zeide: "Dat het den volke niet rouwe, als zij den strijd zien zouden, en wederkeren naar Egypte." Maar God leidde het volk om, langs den weg van de woestijn der Schelfzee. De kinderen Israëls nu togen bij vijven uit Egypteland.
En Mozes nam de beenderen van Jozef met zich; want hij had met een zwaren eed de kinderen Israëls bezworen, zeggende: "God zal ulieden voorzeker bezoeken; voert dan mijn beenderen met ulieden op van hier!"
Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden zich in Etham, aan het einde der woestijn. En de HEERE toog voor hun aangezicht, des daags in een wolkkolom, dat Hij hen op den weg leidde, en des nachts in een vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht. Hij nam de wolkkolom des daags, noch de vuurkolom des nachts niet weg van het aangezicht des volks.
- Ex. 14:1-4** KAMP BIJ RODE ZEE. Toen sprak de HEERE tot Mozes, zeggende: "Spreek tot de kinderen Israëls, dat zij wederkeren, en zich legeren voor Pi-Hachirôth, tussen Migdol en tussen de zee, voor Baäl-Zefon; daar tegenover zult gij u legeren aan de zee. Faraö dan zal zeggen van de kinderen Israëls: 'Zij zijn verward in het land; die woestijn heeft hen besloten.' En Ik zal Faraö's hart verstokken, dat hij hen najage; en Ik zal aan Faraö en aan al zijn heir verheerlijkt worden, alzo dat de Egyptenaars zullen weten, dat Ik de HEERE ben." En zij deden alzo.
- Ex. 14:5-9** FARAO ACHTERVOLGT ISRAELIETEN. Toen nu den koning van Egypte werd geboodschapt, dat het volk vluchtte, zo is het hart van Faraö en van zijn knechten veranderd tegen het volk, en zij zeiden: "Waarom hebben wij dat gedaan, dat wij Israël hebben laten trekken, dat zij ons niet dienden?" En hij spande zijn wagen aan, en nam zijn volk met zich. En hij nam zeshonderd uitgelezene wagens, ja, al de wagens van Egypte, en de hoofdlieden over die allen. Want de HEERE verstokte het hart van Faraö, den koning van Egypte, dat hij de kinderen Israëls najaagde; doch de kinderen Israëls waren door een hoge hand uitgegaan. En de Egyptenaars jaagden hen na, en achterhaalden hen, daar zij zich gelegerd hadden aan de zee; al de paarden, de wagens van Faraö en zijn ruiters, en zijn heir; nevens Pi-Hachirôth, voor Baäl-Zefon.
- Ex. 14:10-14** VOLK VREEST VOOR EIGEN LEVEN. Als Faraö nabij gekomen was, zo hieven de kinderen Israëls hun ogen op, en ziet, de Egyptenaars togen achter hen; en zij vreesden zeer; toen riepen de kinderen Israëls tot den HEERE. En zij zeiden tot Mozes: "Hebt gij ons daarom, omdat er in Egypte gans geen graven waren, weggenomen, opdat wij in deze woestijn sterven zouden? Waarom hebt gij ons dat gedaan, dat gij ons uit Egypte gevoerd hebt? Is dit niet het woord, dat wij in Egypte tot u spraken, zeggende: 'Houd af van ons, en laat ons de Egyptenaren dienen?' Want het ware ons beter geweest de Egyptenaren te dienen, dan in deze woestijn te sterven."
Doch Mozes zeide tot het volk: "Vreest niet, staat vast, en ziet het heil des HEEREN, dat Hij heden aan ulieden doen zal, want de Egyptenaars, die gij heden gezien hebt, zult gij niet weder zien in eeuwigheid. De HEERE zal voor ulieden strijden, en gij zult stil zijn."
- Ex. 14:15-18** MOZES VERZEKERD VAN ONTSNAPPING. Toen zeide de HEERE tot Mozes: "Wat roept gij tot Mij? Zeg den kinderen Israëls, dat zij voorttrekken. En gij, hef uw staf op, en strek uw hand uit over de zee, en klief dezelve, dat de kinderen Israëls door het midden der zee gaan op het droge. En Ik, zie, Ik zal het hart der Egyptenaren verstokken, dat zij na hen daarin gaan; en Ik zal verheerlijkt worden aan Faraö en aan al zijn heir, aan zijn wagenen en aan zijn ruiters. En de Egyptenaars zullen weten, dat Ik de HEERE ben, wanneer Ik verheerlijkt zal worden aan Faraö, aan zijn wagenen en aan zijn ruiters."
- Ex. 14:19,20** WOLK SCHEIDT VOLKEREN. En de Engel Gods, Die voor het heir van Israël ging, vertrok, en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun aangezicht, en stond achter hen. En zij kwam tussen het leger der Egyptenaren, en tussen het leger van Israël; en de wolk was te gelijk duisternis en verlichtte den nacht; zodat de een tot den ander niet naderde den gansen nacht.
- Ex. 14:21-25** ISRAELIETEN TREKKEN DOOR ZEE. Toen Mozes zijn hand uitstreckte over de zee, zo deed de HEERE de zee weggaan, door een sterken oostenwind, dien gansen nacht, en maakte de zee droog, en de wateren werden gekliefd. En de kinderen Israëls zijn ingegaan in het midden van de zee, op het droge; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter- en aan hun

linkerhand.

En de Egyptenaars vervolgden hen, en gingen in, achter hen, al de paarden van Faraö, zijn wagenen en zijn ruiters, in het midden van de zee. En het geschiedde in dezelfde morgenwake, dat de HEERE, in de kolom des vuurs en der wolk, zag op het leger der Egyptenaren; en Hij verschrikte het leger der Egyptenaren. En Hij stiet de raderen hunner wagenen weg, en deed ze zwaarlijk voortvaren. Toen zeiden de Egyptenaars: "Laat ons vlieden van het aangezicht van Israël, want de HEERE strijdt voor hen tegen de Egyptenaars."

Ex. 14:26-29 EGYPTENAREN VERNIETIGD. En de HEERE zeide tot Mozes: "Strek uw hand uit over de zee, dat de wateren wederkeren over de Egyptenaars, over hun wagenen en over hun ruiters." Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee; en de zee kwam weder, tegen het nalen van den morgenstond, tot haar kracht; en de Egyptenaars vluchtten die tegemoet; en de HEERE stortte de Egyptenaars in het midden der zee. Want als de wateren wederkeerden, zo bedekten zij de wagenen en de ruiters van het ganse heir van Faraö, dat hen nagevolgd was in de zee; er bleef niet één van hen over.

Maar de kinderen Israëls gingen op het droge, in het midden der zee; en de wateren waren hun een muur, aan hun rechter- en aan hun linkerhand.

Ex. 14:30,31 GELOOF VAN ISRAELIETEN. Alzo verlostte de HEERE Israël aan dien dag uit de hand der Egyptenaren; en Israël zag de Egyptenaren dood aan den oever der zee. Ook zag Israël de grote hand, die de HEERE aan de Egyptenaren bewezen had; en het volk vreesde den HEERE, en geloofde in den HEERE, en aan Mozes, Zijn knecht.

Ex. 15:1-18 LIED VAN MOZES. Toen zong Mozes en de kinderen Israëls den HEERE dit lied, en spraken, zeggende:

"Ik zal den HEERE zingen;
want Hij is hogelijk verheven!
Het paard en zijn ruiters
heeft Hij in de zee geworpen.
De HEERE is mijn Kracht en Lied,
en Hij is mij tot een Heil geweest;
deze is mijn God; daarom zal ik Hem een liefelijke woning maken;
Hij is mijns vaders God, dies zal ik Hem verheffen!
De HEERE is een krijgsman;
HEERE is Zijn Naam!

Hij heeft Faraö's wagenen en zijn heir
in de zee geworpen;
en de keure zijner hoofdlieden
zijn verdronken in de Schelfzee.
De afgronden hebben hen bedekt;
zij zijn in de diepten gezonken als een steen.

O HEERE! Uw rechterhand
is verheerlijkt geworden in macht;
Uw rechterhand, o HEERE!
heeft den vijand verbroken!
En door Uw grote hoogheid hebt Gij,
die tegen U opstonden, omgeworpen;
Gij hebt Uw brandenden toorn uitgezonden,
die hen verteerd heeft als een stoppel.
En door het geblaas van Uw neus
zijn de wateren opgehoopt geworden;
de stromen hebben overeind gestaan, als een hoop;
de afgronden zijn stof geworden in het hart der zee.

De vijand zeide:
'Ik zal vervolgen, ik zal achterhalen,
ik zal den buit delen,
mijn ziel zal van hen vervuld worden,
ik zal mijn zwaard uittrekken,
mijn hand zal hen uitroeien.'

Gij hebt met Uw wind geblazen;
de zee heeft hen gedekt,
zij zonken onder als lood
in geweldige wateren!

O HEERE! Wie is als Gij onder de goden?
Wie is als Gij,
verheerlijkt in heiligheid,
vreselijk in lofzangen,
doende wonder?
Gij hebt Uw rechterhand uitgestrekt,
de aarde heeft hen verslonden!

Gij leiddeet door Uw weldadigheid
dit volk, dat Gij verlost hebt;
Gij voert hen zachtens door Uw sterkte
tot de liefelijke woning Uwer heiligheid.
De volken hebben het gehoord, zij zullen sidderen;
weedom heeft de ingezetenen van Palestina bevangen.
Dan zullen de vorsten van Edom verbaasd wezen;
beving zal de machtigen der Moabieten bevangen;
al de ingezetenen van Kanaän zullen versmelten!
Verschrikking en vrees zal op hen vallen;
door de grootheid van Uw arm
zullen zij verstommen, als een steen,
totdat Uw volk, HEERE! henen doorkome;
totdat dit volk henen doorkome, dat Gij verworven hebt.
Die zult Gij inbrengen, en planten hen
op den berg Uwer erfenis,
ter plaatse, welke Gij, o HEERE! gemaakt hebt tot Uw woning,
het heiligdom, hetwelk Uw handen gesticht hebben, o Heere!
De HEERE zal in eeuwigheid en geduriglijk regeren!”

Ex. 15:19-21 LIED VAN MIRJAM. Want Faraö's paard, met zijn wagen, met zijn ruiters, zijn in de zee gekomen, en de HEERE heeft de wateren der zee over hen doen wederkeren; maar de kinderen Israëls zijn op het droge in het midden van de zee gegaan. En Mirjam, de profetes, Aärons zuster, nam een trommel in haar hand; en al de vrouwen gingen uit, haar na, met trommelen en met reien. Toen antwoordde Mirjam hunlieden:

“Zingt den HEERE;
want Hij is hogelijk verheven!
Hij heeft het paard met zijn ruiter
in de zee gestort!”

CHRONOLOGIE EN COMMENTAAR

The Daily Bible, Copyright © 1984 Harvest House Publishers, Eugene, Oregon 97402

www.harvesthousepublishers.com

Met toestemming gebruikt. Nadruk en reproductie is in geen enkele vorm toegestaan.

BIJBELTEKSTEN

STATENVERTALING, Jongbloed-editie (1637-1888).

Public domain.